

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **C. S. s.r.o., O., P právne zastúpeného A. T., advokátkou, L., P,** proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky,** Námestie slobody č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 06534/2009/SŽDD-35995 zo dňa 09. septembra 2009, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/188/2009-121 zo dňa 02. novembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/188/2009-121 zo dňa 02. novembra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 130,91 € na účet právnej zástupkyne žalobcu A. T., advokátky, P, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovaného č. 06534/2009/SŽDD-35995 zo dňa 09.09.2009 a prvostupňové rozhodnutie Úradu pre reguláciu železničnej dopravy (ďalej len Úrad) č. 293.1/2009/S4-V-Rt zo dňa 25.03.2009

podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 820,52 €.

Žalovaný, rozhodujúc o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Úradu č. 293.1/2009/S4-V-Rt zo dňa 25.03.2009, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 2.325,- € za porušenie povinností podľa § 54 a § 55 ods.1 v spojení s § 139b ods. 3 a ods. 8 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon) v spojení s § 139b ods. 3 a ods. 8 stavebného zákona, napadnutým rozhodnutím zmenil prvostupňové rozhodnutie a žalobcovi uložil pokutu vo výške 1.327,50 € s tým, že v ostatnom zostáva prvostupňové rozhodnutie nezmenené

Krajský súd v Bratislave napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že správne orgány sa dôsledne neriadili ustanoveniami §§ 3, 46 a 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) pretože nedostatočne špecifikovali skutkovú podstatu, a to čas a popis skutku, pričom nedostatočnú špecifikáciu skutku treba v danom prípade považovať za podstatnú vadu konania. Prvostupňový súd zaviazal žalovaného, aby odstránil vytýkaný nedostatok a aby bolo rozhodnutie určité, zrozumiteľné a v súlade s ostatnými procesnými a hmotnoprávnymi predpismi.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p., zásadou úspechu v konaní.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu. V dôvodoch uviedol, že Úrad, ako dráhový správny úrad a zároveň ako špeciálny stavebný úrad pre stavby dráh a stavby na dráhe podľa príslušných ustanovení stavebného zákona a zákona č. 513/2009 Z.z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, konštatoval v prvostupňovom rozhodnutí porušenie § 54 a § 55 ods. 1 v spojení s § 139b ods. 3 a ods. 8 stavebného zákona, za čo uložil žalobcovi pokutu vo výške 2.325,- €. Výrok prvostupňového rozhodnutia jednoznačne konštatuje porušenie konkrétneho ustanovenia stavebného zákona a ukladá prislúchajúcu sankciu.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Obsahuje tiež lehotu, v ktorej má žalobca pokutu uhradiť, a teda spĺňa náležitosti podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku.

Žalovaný vo svojom odvolaní, že odôvodnenie rozhodnutia spĺňa všetky požiadavky uvedené v § 47 ods. 3 správneho poriadku, obsahuje podrobný opis rozhodujúcich skutočností, opis skutkového stavu, priebeh konania, použité dôkazy ako aj použité právne predpisy. Druhostupňové rozhodnutie žalovaného len potvrdilo prvostupňové rozhodnutie a zmenilo ho len čo do výšky pokuty.

Na záver žalovaný uviedol, že celé konanie prebehlo v súlade s právnymi predpismi, boli rešpektované práva účastníkov konania, dodržané lehoty a oba správne orgány sa vecou riadne zaoberali a rozhodli.

III.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť a priznať náhradu trov konania. Uviedol, že konajúce správne orgány sa pri svojom rozhodovaní neriadili dôsledne ustanoveniami § 46 ods. 1, § 47 ods. 2, 3 a § 3 ods. 1-5 správneho poriadku. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že dôsledne vyhodnotil všetky skutočnosti, ktoré viedli žalobcu ako zhotoviteľa stavby premiestniteľnej čerpacej stanice k protiprávnemu konaniu, ako aj tú skutočnosť, že samotný žalobca požiadaval o vydanie stavebného povolenia a neskôr, nakoľko stavba už bola zrealizovaná, požiadaval o dodatočné povolenie stavby.

Žalobca stále trvá na tom, že v prejednávanej veci nejde o stavbu, ale o certifikovaný strojárenský výrobok a to konkrétne technologické zariadenie pre skladovanie a výdaj pohonných látok. Keď Úrad začal posielat' železničnej spoločnosti písomné výzvy, aby podala žiadosti o stavebné povolenie na tieto premiestniteľné čerpacie stanice, lebo v opačnom prípade budú vydané rozhodnutia na ich odstránenie a rozhodnutia o pokutách, železničná spoločnosť sa obávala, že v prípade odstránenia týchto staníc by bola ohrozená prevádzka na viacerých železničných tratiach, čím by jej vznikli veľké straty. Z toho dôvodu, aj keď zastávala ten istý názor, ako žalobca, a síce, že predmetné stanice nie sú stavby, ale výrobky, rozhodla sa podať Úradu žiadosti o stavebné povolenia, k čomu písomne splnomocnila žalobcu. Keďže išlo o certifikovaný výrobok a nie o stavbu, žalobca aj v týchto konaniach o povolenie stavby predkladal Úradu listinné dôkazy a písomné podania, ktoré preukazovali, že ide o výrobok a nie o stavbu. Konkrétne to vyplýva aj zo samotnej žiadosti o povolenie stavby zo dňa 07.02.2008, podľa ktorej nešlo o vydanie stavebného povolenia na stavbu premiestniteľnej čerpacej stanice, ale o umiestnenie certifikovaného výrobku. Ďalej to vyplýva aj z listu žalobcu doručeného Úradu dňa 20.03.2009, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na ústnom pojednávaní, kde opätovne argumentuje tým, že on dodal hotový výrobok a nezhotovil stavbu, a preto z jeho strany nemôže ísť o správny delikt.

Predmetný strojárenský výrobok v Rušňovom depe Poprad bol umiestnený, a teda sa nachádza vo vnútri existujúceho objektu skladu pohonných hmôt a bol napojený na odber elektrickej energie do jestvujúceho elektrického rozvádzača, teda sa nerobila žiadna nová elektrická prípojka, čo jednoznačne potvrdzuje, že nejde o stavbu. Do súdneho spisu doložil

fotografiu, kde je vidno, že sa daný výrobok – technologické zariadenie nachádza vo vnútri objektu skladu pohonných hmôt. Podľa názoru žalobcu neboli splnené podmienky k tomu, aby sa tento výrobok mohol posudzovať ako stavba, napriek tomu úrad, ako špeciálny stavebný úrad v priebehu konania o povolenie stavby ukladal žiadateľovi splnenie takých podmienok a predloženie takých dokladov aby mohol tento výrobok posudzovať ako stavbu. Uvedené, žalobca ako dodávateľ výrobku a nie zhotoviteľ stavby, nemohol splniť, a preto neskôr Ž. S., a.s. žalobcovi udelené splnomocnenie písomne odvolala.

Obe rozhodnutia správnych orgánov vychádzajú z nespoľahlivo a z nedostatočne zisteného skutkového stavu, nedostatočne sa vysporiadali s námietkami, ktoré žalobca neustále uplatňoval v priebehu správneho konania, v dôsledku čoho sú rozhodnutia správnych orgánov nepresvedčivé a nedostatočne určité, čo je zákonný dôvod pre ich zrušenie. Na záver žalobca poukázal na to, že z tých istých dôvodov Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu aj v konaniach vedených pod spisovými značkami 2S/170/09 a 1S/80/2009.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) zistil, že dňa 08.02.2008 bola Úradu doručená žiadosť k vydaniu stavebného povolenia, pričom táto stavba bola už zrealizovaná a dňa 18.04.2008 stavebníkovi protokolárne odovzdaná. V konaní o dodatočnom povolení stavby bola nariadená úprava stavby a odstránenie zistených nedostatkov. Konanie o dodatočnom povolení stavby bolo ukončené vydaním rozhodnutia pod č. 566/2008/S4-V-Rt zo dňa 29.12.2008. Keďže žalobca ako zhotoviteľ stavby, podľa názoru Úradu, porušil ustanovenia § 54, § 55 ods. 1 v spojení s § 139b ods. 3 a ods.8 stavebného zákona, bola mu rozhodnutím č. 293.1/2009/S4-V-Rt zo dňa 25.03.2009 uložená sankcia podľa § 106 ods. 3 písm. b/ a ods. 4 stavebného zákona vo výške 2.325,- €. Žalovaný na odvolanie žalobcu napadnutým rozhodnutím zo dňa 09.09.2009 prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že žalobcovi uloženú pokutu znížil na sumu 1.327,50 €, pričom v ostatnom zostalo rozhodnutie nezmenené. Nestotožnil sa s tvrdením, že predmetná čerpacia stanica nie je stavba, nakoľko táto čerpacia stanica nie je samostatný kontajner AVK 01.1, ale stavbu čerpacej stanice tvorí súbor výrobkov a zariadení, ktoré sa s vykonaním súvisiacich stavebných úprav umiestňujú do obvodu dráhy. Výšku uloženej pokuty považoval za neprimeranú vzhľadom na to, že osadenie neprevádzkovaného zariadenia nemalo vplyv na životné prostredie, nespôsobilo žiadnu škodu či materiálnu ujmu, alebo inak neohrozilo práva tretích osôb a bezpečnosť prevádzky dráhy.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného (rozhodoval s konečnou platnosťou o pokute uloženej žalobcovi podľa stavebného zákona) a prvostupňového správneho orgánu z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, pričom najvyšší súd v rámci odvolacieho konania skúmal aj konanie, ktoré mu predchádzalo najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. K úplným a dostatočným dôvodom uvedeným v odôvodnení rozsudku krajského súdu, s ktorými sa najvyšší súd stotožňuje, dodáva:

Kľúčovou otázkou sporu a zároveň podstatnou námietkou žalobcu v danej veci bolo, či čerpacia stanica (Samoobslužné čerpacie zariadenie na skladovanie a čerpanie nafty do ŽKV v žst. Poprad – Premiestniteľná čerpacia stanica AVK 01.1), ktorú žalobca dodal svojmu odberateľovi Ž. S. S., a.s., do žst. Poprad, nie je stavba, ale len strojársky výrobok.

Podľa § 54 stavebného zákona stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

Stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebno-technické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách (§ 55 ods. 1 citovaného stavebného zákona č. 50/1976 Zb.).

Tretia časť zákona č. 50/1976 Zb. upravuje sankcie a v ust. §106 správne delikty.

Podľa § 106 ods. 3 písm. b/ tohto zákona, *stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 5 miliónov Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá - uskutočňuje stavbu bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním.*

Podľa ods. 4 tohto zákona, ustanovenie ods. 3 písm. b/ platí rovnako pre právnickú osobu alebo fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie, ktorá uskutočňuje stavbu ako zhotoviteľ.

Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. - správny poriadok).

Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*

Podľa § 47 ods. 2 veta prvá správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania.

Výrok je jadrom celého rozhodnutia. Výrok musí byť formulovaný jasne, stručne a pritom určite, aby účastník konania i orgán, ktorý má rozhodnutie preskúmať, resp. vykonať, mohol bez pochybností poznať výsledok konania. Požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, **ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie**, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, **a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami** k podkladom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 správneho poriadku).

Zmyslom a účelom odôvodnenia rozhodnutia je zhrnúť a zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre jeho výrok, a preto je potrebné uviesť nielen hodnotenie dôkazov, ktoré správny orgán vykonal, ale aj reagovať na vyjadrenia a návrhy účastníkov, ktoré pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ktoré námietky účastníka považuje za nesprávne a z akého dôvodu a ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a aké úvahy ho viedli k danému záveru. Aj odvolací správny orgán by mal náležite odôvodniť svoj názor na prejednávajúcu vec a **nemôže len odkazovať na to, že napadnuté rozhodnutie bolo preskúmané a dôvody prvostupňového rozhodnutia uznané za správne.**

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové okolnosti odvolací súd dospel k záveru, že obidva správne orgány postupovali v rozpore s ustanoveniami § 3, § 46 a § 47 správneho poriadku a pochybili, ak v odôvodnení svojich rozhodnutí nereagovali na námietky žalobcu a nevyporiadali sa s tým, či ide o technologické zariadenie - výrobok alebo stavbu, ktorá vyžaduje stavebné povolenie. Ide o zásadnú otázku, ktorá má vplyv na samostatné rozhodnutie ako aj na skutočnosť, či prišlo k spáchaniu deliktu, na podklade čoho je možné uložiť sankciu.

Nemožno nechať bez povšimnutia ani tú skutočnosť, že súčasťou spisu sú aj znalecké posudky, resp. odborné vyjadrenie znalca, na ktoré správne orgány vôbec nereagovali a vo vzťahu k postavenej čerpacej stanici ich nevyhodnotili. Ak žalovaný tvrdí, že dôkazy uvádzané žalobcom boli viackrát spochybnené, musí na ne v odôvodnení reagovať a pochybnosti odstrániť. Až po tom, čo v zmysle zákonných ustanovení správny orgán definuje jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností pojem „čerpacia stanica“, bude možné posúdiť, či pokuta uložená žalobcovi je dôvodná.

Súd nie je povinný a ani oprávnený nahrádzať činnosť správnych orgánov, pričom vecne preskúmať zákonnosť správneho rozhodnutia je možné len za predpokladu náležitého odôvodnenia administratívneho rozhodnutia, v ktorom správny orgán vyhodnotí a bude reagovať na všetky námietky žalobcu, ktoré prezentoval počas celého konania.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/188/2009-121 zo dňa 02.11.2010 ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške **130,91 €** a to z titulu náhrady trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného zo dňa 28.01.2011) v sume **123,50 €** v súlade s § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a paušálnej náhrady vo výške 7,41 €.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 10. marca 2011

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková